

[Martin.]

marts, kan det jo ikke give en vejledning på lang tid. Vi har jo netop under denne sags behandling fået en meget levende forestilling om, hvordan vilkårene for vort økonomiske liv ustandselig skifter. Ligesom vejret skifter her i Danmark, sådan skifter vore økonomiske vilkår, og af de samme grunde: højtryk og lavtryk ude omkring i verden.

De ærede forslagsstillere fremhæver i forslaget, at det vil blive udvalgets opgave at undersøge, i hvilket omfang landets valutariske og økonomiske vanskeligheder skyldes et svigtende samarbejde mellem de organer, der er af størst betydning for landets økonomiske politik. Valutariske vanskeligheder hører jo egentlig med ind under økonomiske vanskeligheder, men når de valutariske vanskeligheder nævnes særskilt og oven i købet sættes først, er det, fordi de var særlig brændende; da dette forslag blev fremsat. Ved første behandling så det nærmest ud til, at nu var de valutariske vanskeligheder ved at fortage sig. I dag ser vi dem atter begynde at tone frem. Sådan skifter vilkårene. De økonomiske vanskeligheder kommer i meget stort omfang udefra, og det, der bliver udvalgets opgave, bliver vel nok navnlig at undersøge, om det er svigtende evne til tilpasning til de økonomiske vilkår, vi får dikteret udefra, der er skyld i, at vanskelighederne stadig bliver større.

De ærede forslagsstillere har jo i denne samling fremsat tre forskellige forslag, som imidlertid udtrykker een tanke: organisationernes indflydelse på den økonomiske politik. Og det er rigtigt, at der her er et stort problem. Det er jo således, at organisationerne, arbejdsgiverne og fagforbundene, aftaler løn og arbejdstid, og så er det statens pligt i henhold til grundlovens § 75, stk. 1, at sørge for, at der kan blive arbejde til alle på disse vilkår. Det er vel nok i høj grad derfra, vanskelighederne stammer, og vi behøver egentlig ikke noget udvalg eller nogen kommission til at påpege, hvad der er i vejen, eller hvorledes vi skal komme ud af det. Det, det gælder om her, er, at ansvaret for følgerne ligger samme sted som afgørelsen.

Nu får vi altså dette udvalg, og vi får så se, hvad der kommer ud af det. Vi giver vor tilslutning til det, men jeg kan godt sige,

at altfor store forventninger møder vi ikke med. I henhold til resultaterne af den højtærede statsministers undersøgelser på samme område får man vel ikke stort ud af det, men lidt kan der måske komme. Det, det navnlig gælder om at slå fast, synes jeg er, at overfor den rapport, der kommer til at foreligge, står regeringen fuldstændig frit og tager sin afgørelse på sit ansvar, ligesom det høje ting står frit, og så slås vi om det. Så bliver der altså kiv igen, det tør jeg forudsige. Det er folkestyrets væsen, og vi må være på post mod alt, hvad der kan vække mistanke om, at man vil sætte dette folkestyre under formynderskab af eksperter.

Med disse ord skal jeg altså anbefale forslaget.

Aksel Møller: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Foss, ikke har kunnet deltage i den udvalgsbehandling, der har fundet sted om det foreliggende forslag til folketingsbeslutning, er det vel naturligt, at jeg gør nogle bemærkninger om forslaget og dets stilling i den politiske diskussion, således som sagen nu foreligger ved anden behandling her i tinget.

Jeg vil gerne begynde med at sige, at fra den dag, da dette forslag første gang blev fremsat af forslagsstillerne, umiddelbart før afslutningen af arbejdet i forrige folketingsår, erklærede vi os fra vor side villige til at medvirke til dets gennemførelse. Den venlighed, vi da viste med hensyn til forslaget, gentog vi, da det forleden dag var til drøftelse her i det høje ting, og den har vi bevaret. Jeg vil gerne tilføje, at vi på baggrund af begivenheder, som har fundet sted, siden udvalgsarbejdet blev afsluttet, har fundet endnu større nødvendighed for dette forslag og knytter endnu større forhåbninger til, hvad det kan føre til, end vi har gjort tidligere. Derom skal jeg gøre nogle bemærkninger om et øjeblik.

Jeg indrømmer, at man på forhånd kan tvivle på — således er også vor stilling — hvilke praktiske resultater der kan komme ud af udvalgets arbejde, men vi kan på den anden side ikke på forhånd give afkald på at prøve denne udvej for at nå frem til praktiske resultater. Vi ved allesammen, at vort lands økonomiske situation og de